

[Mette Groes]

hele familien. Vi har altså valgt her at forsøge at løse nogle ganske få og helt konkrete problemer for de enlige forsørgere. Jeg synes faktisk, at hvis man ikke kan være med til det her, så har man ikke ret meget tilovers for de enlige forsørgere.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Til det allersidste, ordføreren for forslagsstillerne sagde her, må jeg sige, at det må stå fuldstændig for hendes regning.

Når jeg bad om ordet, var det, fordi jeg forstår, at det, socialdemokratiet beder socialministeren om, er at lave et cirkulære, der siger noget om, hvilken holdning hun har til problemet dyneløfteri, og man ønsker udsendt en eller anden form for anbefaling til landets socialudvalg.

Hvis nu ikke ministeren vil gøre det – det synes hun åbenbart ikke der er anledning til, fordi man formentlig opfører sig ganske fornuftigt i hovedparten af kommunerne – vil jeg som alternativ foreslå socialdemokratiet at udsende et lille informationsbrev til samtlige socialdemokratiske socialudvalgsmedlemmer. Partiet har medlemmer i alle socialudvalg i landets kommuner og henvend halvdelen af formandsposterne i de sociale udvalg, så det vil sikkert have en stor virkning på hele sagen, hvis man gør det.

Jeg læser med interesse i forslaget bemærkninger, at denne del af forslaget er inspireret af, at man har hørt nogle radioudsendelser. Man kunne jo starte med at finde ud af, hvad det var for kommuner, der opførte sig så grimt, og så gå til sine egne folk i de kommuner. Så er der nok nogle af problemerne, der bliver løst ad den vej.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg tror, det er rigtigt, at en større sammenhæng mellem socialdemokratiets teori herinde og praksis rundt omkring ville løse mange problemer, men der er vel grænser for, hvor højt vi skal sigte.

Jeg synes, fru Mette Groes skulle lade være med at være sådan, hvad skal man kalde det, partijejer- eller samfundsejeragtig. Vi ved alle sammen, at de enlige forsørgere har dårlige vilkår, og det går vi så og tygger lidt på

rundt omkring. Så kommer socialdemokratiet med deres forslag, og så siger fru Mette Groes: vedtag dette! Gør du ikke det, så er det, fordi du ikke har noget tilovers for de enlige forsørgere. Det tror jeg ikke er en arbejdsstil, som gavner. Den gavner sikkert ikke fru Mette Groes – det kan jeg sagtens leve med – men jeg tror heller ikke, at den gavner de enlige forsørgere, og det er mere alvorligt.

Vedrørende punkt 5 om daginstitutioner er det svært at finde ud af, hvad det egentlig går ud på. Det, der står i forslaget, er, at der skal laves nogle retningslinjer, hvorefter daginstitutionerne forpligtes til at tilbyde at passe børn også i lettere sygdomstilfælde opstået under barnets ophold i institutionen. Så siger jeg: ej, ja, ja, ja. Lad os nu tage det roligt, det går jo nok og sådan noget de fleste steder. Dér, hvor det ikke går, kommer det ikke til at gå, bare fordi vi får lavet de her retningslinjer. Så siger fru Mette Groes: ja men jeg kender eksempler fra nogle kommuner, og dér fører de sig meget hårdt frem, og nu synes jeg, at ministeren skulle fortælle de kommuner: det må I ikke.

Ja men der er forskel på at lave nogle tilsyneladende så regelrette retningslinjer, der står i punkt 5, og det, at ministeren kommer med en eller anden udtalelse om, at der ikke er nogen grund til at forfølge hverken syge børn eller deres forældre. Det sidste synes jeg selvfølgelig er en god idé.

Jeg tror, at hvis vi skal lave noget konstruktivt, skulle fru Mette Groes anonymisere disse henvendelser fra kommunerne. Så slipper vi også for diskussionen om, hvorvidt de nu er socialdemokratiske eller ej. Og så skulle vi kigge på: hvad er der af konkrete problemer? Ligger der retningslinjer i nogle kommuner, som binder institutionerne? Det ved jeg ikke om der gør. Hvis der gør det, vil vi da godt være med til at forsøge at sikre, at sådan noget ikke sker. Men hvis ikke der gør, synes jeg, at vi skulle lade være med at forsøge at løse de problemer på den måde og i stedet måske stikke hovederne sammen og lave et forslag, som handler om forældrenes ret til frihed under børns sygdom. Det er den virkelige løsning, og det er man formentlig enig i.

Mette Groes (S):